

## [Sigsgaard.]

Havde man kunnet det, ville man selvfølgelig have forventet, at de var kommet frem her fra folketingets talerstol.

Hr. Ove Hansen gjorde heller ikke mange bemærkninger, men sagde på socialdemokratiets vegne, at han ikke mente, det ville være nemt at gennemføre forslaget, men at han da gerne så det undersøgt. Jeg er enig med hr. Ove Hansen i, at for at kunne vurdere, om et sådant forslag kan gennemføres, må det selvfølgelig først undersøges. Det kan vi ikke klare ved at komme med nogle foreløbige udtalelser her om, hvad vi hver for sig sådan kan gå rundt og tro om muligheden for at gennemføre det. Det må undersøges. Må jeg opfatte hr. Ove Hansens bemærkninger som et tilsagn om, at han i hvert fald vil gøre sit til, at forslaget bliver undersøgt. Det må jo også være et helt rimeligt krav, når der fremsættes et gennemarbejdet forslag for folketinget, at det så virkelig undersøges, og at der tages stilling til det ud over denne ret negative sigen nej, som vi er vant til at blive afspist med.

Hr. A. Chr. Andersen fra venstre sagde noget om, at forslaget måske ville have været meget godt, hvis vi stod over for ligesom at skulle begynde forfra, hvis vi ikke i forvejen var inde i et system. Sådan er det jo med alle reformer, at det havde været nemmest at få sådanne reformer og forbedringer igennem og til at fungere på den billigste og nemmeste måde, hvis vi bare hver gang kunne begynde på en frisk. Men det er jo et gammelt samfund, vi lever i, og vi kan aldrig nogen sinde begynde på en frisk, og derfor kan det ikke være et rigtigt argument imod forslaget. Hvis venstre mener, at man burde arbejde ud fra det forslag, som vi her har fremsat, hvis vi altså ellers stod på bar bund og ikke havde noget andet, ja, så bør vi vel egentlig også gøre det nu. Drager man ikke den konsekvens, bliver den næste konsekvens jo nemlig, at man aldrig nogen sinde kan gennemføre forbedringer, for der findes ikke et eneste område, hvor vi står på bar bund. Så jeg ser med fortrøstning frem til venstres stillingtagen til vort forslag.

Der snakkes jo meget om udligning mellem kommunerne, og baggrunden er helt klar: Petersen i den rige kommune slipper flere tusinde kroner billigere i skat end Jensen i den fattige, selv om de tjener lige me-

get. Enhver kan jo se, at det er helt skævt — kun kniber det lidt her i folketinget en gang imellem, men udenfor dér tror jeg alle kan se det. Selv regeringen er vel også ved at kunne se det. Det er jo derfor, regeringsforslagene er fremkommet med de fremskridt, som de jo også indebærer. Regeringen vil altså nu med disse forslag lappe på skævhederne. Der er jo lappet før, og lidt kan det vel også hjælpe, men selv efter gennemførelsen af regeringsforslaget vil der være kommuner, hvor beskatningen er dobbelt så høj som i andre kommuner. Det kalder ministeren i bemærkningerne en tilfredsstillende udligning, og dér må jeg sige at jeg er dybt uenig med ham, også selv om der lappes med tilskud til vanskeligt stillede kommuner og lån til udviklingskommuner. Der vil stadig væk være meget store forskelle, og så længe der er disse meget store forskelle, vil i hvert fald jeg være meget utilfreds.

Må jeg så gøre den parentetiske bemærkning, at de sædvanlige forslag om tilskud til vanskeligt stillede kommuner og lån osv. bygger på en forældet almissetankegang, så vidt jeg kan se. Vi har ikke fået nogen som helst orientering fra regeringen om, efter hvilke kriterier lånene og tilskuddene skal ydes, udover at det skal være til vanskeligt stillede kommuner. Det vil sige, at det er regeringens embedsmænd, der sidder og bestemmer, om kommune A eller B er vanskeligt stillet eller ikke vanskeligt stillet, og så kan kommune A eller B eller borgmesteren i disse kommuner stå med hatten i hånden og håbe på en velvillig fortolkning fra embedsmændenes side. Det er fuldstændig middelalderligt efter min mening, og jeg er altså imod et sådant system.

Nu sammenlignede jeg før Petersen og Jensen med lige stor indkomst boende i hver sin kommune, henholdsvis en fattig og en rig kommune. Jeg vil gerne gå lidt videre og sige, at det er jo slet ikke en typisk situation. Tager vi den mere typiske situation, er forholdene langt værre endnu. Hvorfor er nemlig de rige kommuner rige? Ja, det er selvfølgelig, fordi det mest er velhavere, der bor der. Med en rig kommune mener man jo først og fremmest en kommune med et stort og godt skattegrundlag. Det er derfor, kommunerne er rige, det er, fordi de rige bor der, eller velhaverne bor der, og derfor bli-